YÂKUB-UL ÇERHÎ Kaddesellâhü Sırrahu'l Azîzin KUTUPLUK SIRRI

Şeyh Şerâfeddin Bingöl kaddesellâhü sırrahu'l azîz buyurdu ki;

Silsile-i Meşâyih-i Nakşibendiyye'den olan Yâkub-ul Çerhî Hazretleri, bundan sekiz yüz sene kadar evvel yaşamıştır. Ailesi tartından kırk sene mütemâdiyen eziyet ve tenkitlere hedef olmuştur. Ailesi, daima, **'papaz, kâfir adam'** diye eziyet ederdi. Mübârek zât da ona hiç mukâbelede bulunmazdı. Daimâ iyilikle mükâfâtlandırır ve bu hâl ile vakit geçirirdi.

Bir gün âilesi, **"ben bu adamla geçinemeyeceğim"**, diye kendisine zehir verdi. Hazret de zehiri bilerek içti. Yarım saat sonra, vefatına yakın Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimizin yüz yirmi dört bin enbiyâ-ı izâm hazerâtı ile birlikte teşrîf ettiklerini gördü. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz:

"Yâ Yâkub! Rabbü'l-Âlemîn'den murâdın var ise dile, bizler de âmin diyeceğiz" buyurdu. Yâkub Hazretleri de:

"Yâ Râb! Kendi hakkımda bir isteğim yoktur, hâcetim yoktur. Bana eziyet ettiği ve hakârette bulunması ve hattâ ölümüme kastetmesi sebebi ile imânsız gidecek olan hâtunun affını dilerim" demesi ile kabul cevâbını alınca:

"Yâ Râb! Bu inâyetin azdır. Bana ihsân ettiğin kırk senelik kutupluk inâyetini ve rütbeyi o hâtûna da ihsân buyurmadıkça kabul etmem. Oha kutupluk pâye ve makâmını ihsân et ki, yüzbinlerce kullarını hidâyete eriştirsin" demesi ile buna da muvâfık cevap aldı.

O saatte âilesinin kalbi açılıp, kendisinin ebedî cehennemlik ve imansız surette âhirete intikâl edeceğini ve kocasının duâsı ile kurtulduğu ve bu kadar mânevî ihsânâta onun yüzünden maruz kaldığını görünce, mahcûbiyetinden,

"Ben buna ne yaptım, bu bana ne ihsân etti. Bu sırrın hikmetini kimse bilmeyip, eceliyle öldü sanacaklar" diye türlü türlü mülâhazalar sebebi ile kalbi parça parça oldu ve kocasından evvel vefât etti.

Bu sırrın ve hikmetin hakîkatını hiç kimse bilmeyip, karı ve kocayı beraber defnettiler. Bir kaç gün sonra Hazret'in hulefâları kabrini ziyâret ettiler.

"Yâ Hazret-i Üstâd! Kırk sene kutupluk makâmında vâzife gördünüz, yüzbinlerle ümmeti hidâyete şevkettiniz. Cenâb-ı Hakk bu müddet içinde ne gibi amelinizden râzı oldu? Bizlere tavsiye et de, ona göre amelde bulunalım" demeleri ile hâtıf üzere:

"Evlatlarım! Kırk sene kutupluk ve mürşidlik yaptım, bu kadar ümmeti hidâyete sevk ettim, bu amellerden dolayı Cenâb-ı Hakk (celle celâlühü) bana nazar-ı iltifâtta bulunmadı. Şayet kâtil, acûze âilemi affetmemiş olsaydım, bu kutupluk ve mürşidlikten azl olunup, cehenneme müstehak olacaktım. Aman evlatlarım en büyük tavsiyem, mazarratta gayr-ı tahammül *(kötülüklere tahammülsüzlük)***, kötülük edene iyilikten başka, Allah (celle celâlühü) ibâdeti kabul etmiyor Kötülük edene iyilik yapmayan kimse kırk sene Ravza-i Mutahhara'da, kırk sene de Beyt-i Şerîf'te dünya kelâmı söylemeden ibâdette bulunsa, melekler adedince sevâplar işlese ve binlerce hacc-ı şerîf edâ etse, Allah Teâlâ kabul etmiyor. Sebebi ise; kötülük gördüğünüz kimsenin kalbini kırmaktır. Şayet iyilik yapılmazsa, o kimse de** (kızgınlığından, câhilliğinden) **"Allah, nâ mevcuddur = yani Allah yoktur" diye, nefis ve şehvete mahkûm oluyor. Kalp kıran kimsenin günahı, Beytullah ile Ravza-i Mutahhara'yı yıkmaktan ve zinâ ve türlü türlü fenâlık yapmaktan daha ziyâde olduğu hususunda saâdât ve evliyâ-i kirâmın ittifâkı vardır. Bunun affında evliyâ âcizdir. Mahzâ, Allah'ın merhametine kalıyor."**

Bir kimse gadap ***(öfke)*** geldiğinde, beş dakika sabredip karşısındakini affederek, iyilikle mukâbelede bulunsa, Hazret-i Âdem'den şimdiye kadar ne kadar insanın ibâdeti varsa, onların, sevâba müstahak kabul edilmiş amelleri miktârınca, Cenâb-ı Hakk (celle celâlühü) ona sevâp verir. **"Sâbirînlere** (*sabredenlere*) **bi-gayr-i hesâb** (hesabsız) **ecir** (sevâb) **vereceğim"** diyor. Bu sebeple sizlere tavsiyem ve son vasiyetim, bu meseleye gâyet ehemmiyet vererek mücâhedede olmanızı Cenâb-ı Hakk'tan temenni ederim.

(BURKAY Hasan Menâkıb-ı Şerefiyye [Kitap]. - Ankara (Beş Cilt) : Çınar Yayınları, 1995-2010, c. I, s. 104-106